

Warszawa, 9 maja 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

A45f 3/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 28155.

Kl. 33 d, 4/01.

Otto Leisten
(Wuppertal-Elberfeld, Niemcy).

Zamknięcie do manierek lub podobnych naczyń do picia.

Zgłoszono 23 lipca 1937 r.

Udzielono 14 marca 1939 r.

Pierwszeństwo: 7 sierpnia 1936 r. dla zastrz. 1, 2 (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zamknięcie do manierek lub naczyń do picia wszelkiego rodzaju, jak np. butelek do mleka, butelek dla obłożnie chorych itd. Znane dotychczas zamknięcia śrubowe lub korkowe posiadają tę wadę, że np. ranny lub chory często nie jest w stanie otworzyć zamknięcia, aby móc pić z butelki. Wynalazek usuwa tę niedogodność w ten sposób, że zamknięcie, przykręcone na stałe do szyjki naczynia, jest zaopatrzone w rurkę wypływową, przesuwaną w kierunku podłużnym i dającą się nastawiać za pomocą nacisku, np. warg pijącego lub przez oparcie o mebel albo inny przedmiot, tak iż otworki wypływowe w rurce zostają odsłonięte i

wówczas można napić się z naczynia, po czym gdy ustanie nacisk rurka wypływowa pod działaniem sprężyny śrubowej wraca samoczynnie w pierwotne położenie, tak iż otworki wypływowe, znajdujące się w tej rurce, zostają zasłonięte i ciecz z butelki już nie może wypływać. Zamknięcie butelki może być ustalone w położeniu zamkniętym lub otwartym, najlepiej za pomocą podwójnego zamknięcia bagietowego kapturka, połączonego z rurką wypływową i osadzonego przesuwnie i obrotowo na głowicy zamknięcia.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny

zamknięcia w położeniu zamkniętym, fig. 2 — jego przekrój podłużny w położeniu otwartym, fig. 3 — widok zamknięcia z zewnątrz w położeniu otwartym, fig. 4 — widok zamknięcia z zewnątrz w położeniu zamkniętym i fig. 5 — przekrój podłużny zamknięcia w położeniu zamkniętym z nieco zmienionym urządzeniem do picia.

Przykład wykonania wynalazku jest zastosowany do manierki. Zamknięcie zawiera głowicę *a*, która może być nakręcona na szyjkę butelki i jest zaopatrzona w gwint zewnętrzny oraz przedłużenie rurowe *b*, które wchodzi do szyjki butelki i stanowi prowadnicę dla rurki wypływowej *c*, przesuwanej w tym przedłużeniu. Głowica *a* zamknięcia jest nakręcona na szyjkę butelki na stałe. Uszczelnienie pomiędzy głowicą zamknięcia i butelką stanowi płytka gumowa *d* lub podobna uszczelka. Rurka wypływowa *c* jest prowadzona nie tylko w przedłużeniu *b* lecz i w kapturku *e*, który jest umocowany na rurce wypływowej i może być przesuwany na głowicy *a*. W podłużnym okrągłym wydrążeniu głowicy zamknięcia umieszczona jest sprężyna śrubowa *f*, która opiera się na górnej wewnętrznej powierzchni kapturka *e*. W dnie wydrążenia okrągłego znajduje się kanał *g*, przez który wychodzi powietrze z butelki i którego dolny wylot może pokrywać się z górnym wylotem rurki powietrznej *h*, przymocowanej do ścianki rurki wypływowej. U dołu w ścianie rurki wypływowej znajdują się otworki wypływowe *i*. W kapturku *e* znajdują się wykroje podwójnego zamknięcia bagnetowego. Śruba *k*, prowadzona w szczelinach zamknięcia bagnetowego, jest wkręcona w głowicę *a*. Za pomocą zamknięcia bagnetowego można ustalić zamknięcie w położeniu otwartym albo zamkniętym.

W położeniu zamkniętym zamknięcia otworki wypływowe *i* są zasłonięte przez ściankę przedłużenia *b* (fig. 1). W położeniu otwartym (fig. 2), które może być na-

stawione przez jakikolwiek nacisk, otworki wypływowe *i* są odsłonięte, a dolny wylot kanału powietrznego *g* jest połączony z rurką powietrzną *h* tak, iż zawartość butelki może wypływać swobodnie. Ilość, wypływająca z butelki, może być regulowana np. za pomocą nacisku warg pijącego, odsłaniając przy tym mniej lub więcej otworki *i*. Aby zamknięcie można było ustalić w położeniu otwartym, np. przy napełnianiu butelki, albo w położeniu zamkniętym, kapturek *e*, przesuwany wraz z rurką wypływową, może być obrócony w jedną lub w drugą stronę, tak iż śruba *a* wchodzi do dolnej lub górnej szczeliny zamknięcia bagnetowego *m*, ustalając w ten sposób zamknięcie.

Zamknięcie to nadaje się zwłaszcza do manierek wojskowych. Ranny może również napić się z butelki przez zwykły nacisk warg na kapturek *e* w kierunku osi, wówczas rurka wypływowa zostaje wciśnięta do wnętrza, odsłaniając otworki wypływowe *i*. Po ustaniu nacisku otworki wypływowe *i* zamykają się samoczynnie pod działaniem sprężyny śrubowej *f*, która wypycha rurkę wypływową w górę.

Zamknięcie to nadaje się nie tylko do butelek do picia, stosowanych w wojsku lub w szpitalach, lecz również i do innych celów, np. do przechowywania cieczy.

Zamknięcie najlepiej jest wykonać z lekkiego tworzywa, np. bakelitu, żywicy sztucznej, metali lekkich, jak np. aluminium itd. Górny otwór rurki wypływowej do picia może być zaopatrzony w jakąkolwiek dowolną pokrywkę, zabezpieczającą od przenikania pyłu.

W bardzo prostym wykonaniu zamknięcia rurka powietrzna *h* może być zbędna, kanał powietrzny *g* jest wówczas poprowadzony w dół (fig. 5), a na dolnym końcu rurki wypływowej znajduje się uszczelka *o*, przytrzymywana za pomocą nakrętki *p*, naśrubowanej na rurkę wypływową. Zamocowanie uszczelki i umieszczenie jej może

być również inne. Uszczelka w położeniu zamkniętym zamknięcia opiera się o dolną krawędź tulei *b* i zasłania dolny otwór kanału powietrznego *g*, a ponieważ i otworki wypływowe *i* są zamknięte, przeto z butelki nie może wypływać ciecz. W położeniu otwartym zamknięcia rurka wypływowa wraz z uszczelką zostaje naciśnięta w dół tak, iż dolny wylot kanału powietrznego zostaje odsłonięty.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie do manierek lub podobnych naczyń do picia, przykręcone swą głowicą na stałe do szyjki naczynia i zaopatrzone w rurkę wypływową, znamienne tym, że rurka ta (*c*) jest umocowana przesuwnie w wewnętrznym przedłużeniu rurowym głowicy zamknięcia na sprężynie śrubowej (*f*) i jest zakryta na wewnętrznym końcu, posiadającym boczne otwory wypływowe (*i*), wobec czego przy nacisku rurki wypływowej, np. wargami pijącego, otwory te odsłaniają się dla przepływu cieczy, a po ukończeniu nacisku rurka wypływowa pod działaniem wskazanej sprężyny śrubowej (*f*) wraca samoczynnie w położenie początkowe, wskutek czego powyższe otwory wypływowe (*i*) zostają zasłonięte

i ciecz nie może wypływać z butelki, przy czym zamknięcie jest zaopatrzone w zamknięcie bagnetowe (*m*), zawierające kapturek (*e*), połączony z rurką wypływową (*c*), osadzony obrotowo i przesuwnie na wskazanej głowicy (*a*) oraz posiadający szczelinę bagnetową.

2. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tym, że w przedłużeniu rurowym jego głowicy (*a*) znajduje się podłużny kanał powietrzny (*g*), którego dolny wylot po wsunieniu rurki wypływowej (*c*) do wnętrza butelki zostaje połączony z górnym wylotem rurki powietrznej (*h*), umocowanej w rurce wypływowej i sięgającej do dna naczynia.

3. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tym, że w przedłużeniu rurowym jego głowicy przebiega przez całą jego długość podłużny kanał powietrzny (*g*), którego dolny wylot jest utrzymywany w stanie zamkniętym za pomocą uszczelki (*o*), osadzonej na wskazanej rurce wypływowej (*c*), dopóki rurka ta przy otwieraniu zamknięcia nie zostanie przesunięta w dół w kierunku osiowym.

Otto Leisten.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

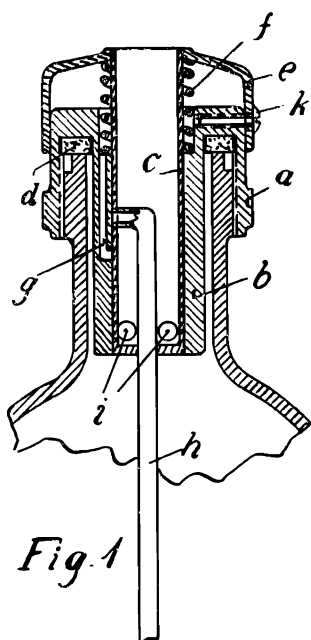

Fig. 1

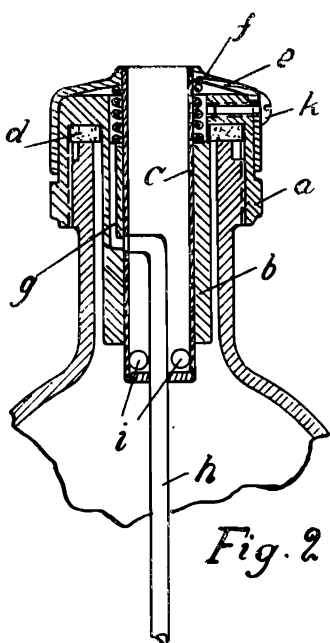

Fig. 2

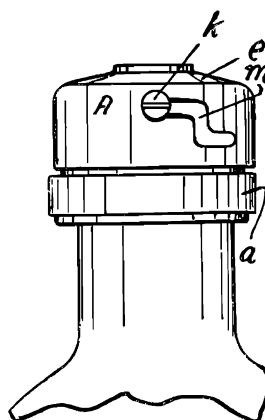

Fig. 3

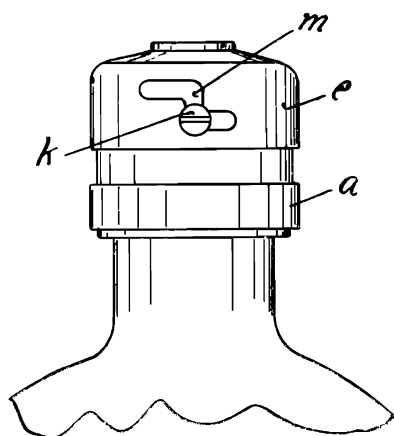

Fig. 4

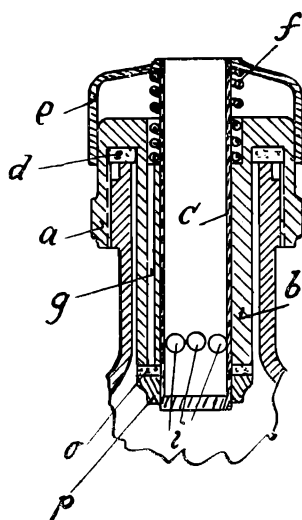

Fig. 5